

ikke er blevet stjerner, men hvorudaf der kan vokse nogle stjerner. Og når de så bliver stjerner, så kan man sige, at så går de over i Erhvervsministeriets område og giver eksportindtægt og indtægter til samfundet, men jeg synes, det er vigtigt at have den forståelse. Jeg forstår ikke, at hr. Poul Nødgaard ikke kan se, at vi hjælper på samme måde, som vi også hjælper andre dele af samfundet, for at få noget til gro bedre og give indtægter til samfundet, som vi så alle sammen kan få fælles gavn af til at styrke den sociale velfærd.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Det næste, vi skal høre, er vel, at der blandt de udøvende rytmiske musikere også er folk, der ikke har opnået dansk statsborgerskab eller engang har kørt uden cykelhjelm eller andet alvorligt. Det bliver vel så den næste variant.

Men jeg vil gerne sige noget i anledning af hr. Nødgaards ræsonnementer her om de store indtægter, som den rytmiske eksport giver til den danske stat. Der sluttede hr. Nødgaard, så vidt jeg kunne høre det, med at sige, at så er der så mange penge i systemet, og så er der jo ingen grund til, at vi går ind og hjælper. Vil det sige, at hr. Nødgaard forestiller sig et forslag, hvor de, der altså har nogle større indtægter, deler dem med dem, der har nogle mindre, og skal der en lovgivning til, og hvilke procenter skal man bruge. Jeg vil gerne høre, hvordan hr. Nødgaard vil virkeliggøre endnu en af de smarte bemærkninger?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes slet ikke, der er nogen grund til at blive så ophidset i kultureliten her i Folketinget. Den eneste, der tager det rimelig roligt, er hr. Ole Sohn, og det er da flot. Det er også ham, der går utrolig meget ind for det. Han tager det da på en afslappet måde. Om det vanvid, som hr. Søren Hansen kommer med om både det ene og det andet og det tredje, vil jeg godt sige: Jeg gider ikke engang kommentere det. Jeg synes, det er helt under bæltestedet her fra Folketingets talerstol. Det vil jeg gerne have lov at sige til hr. Søren Hansen. Så med disse ord går jeg ned af talerstolen igen.

Og jeg vil stadig væk fastholde: De 60 mio. offentlige kroner kunne være brugt til noget andet, og det er da et ærligt synspunkt at have. Det må man ikke have lov at have. Hvis ikke

man mener det samme, som kultureliten herinde, så er man yt, og så får man simpelt hen et spark over hoften. Det er helt urimeligt.

Jeg synes, det er dejligt, når noget kan gro af sig selv, og det mener jeg godt den rytmiske musik kan. Og når der netop, som hr. Ole Sohn siger, er milliardindtægter i den, så kunne de med de store indtægter måske godt ofre noget på yderligere at dygtiggøre andre, således at de, der har den store overskud på den rytmiske musik, også på forskellig vis støttede yngre kræfter inden for den rytmiske musik. Men det er et fyord at sige her fra talerstolen.

Formanden:

Hr. Henrik Svane, sidste omgang.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jamen jeg vil bare bede hr. Poul Nødgaard om at svare mig, for jeg synes ikke, at jeg har været med til at piske nogen stemning op. Jeg vil gerne bede om svar på mit spørgsmål, eller skal jeg forvente, at det er ligesom under det for- forrige dagsordenspunkt: at hr. Kristian Thulesen Dahl nu skal komme og rage kastanierne ud af ilden?

Kan vi ikke godt få et svar på: Hvad mente Dansk Folkepartis ordfører med det, han sagde om de mange midler, der er i den rytmiske musik – det er der faktisk – men hvad er det for midler, der tænkes på? Det synes jeg da er væsentligt for os at vide noget om. Vi er jo alle vidende om, at der er en form for musikindustri, som også skæpper godt i statskassen, fordi dansk musik har stor international bevågenhed. Det synes jeg vi kan glæde os over alle sammen. Det tror jeg også Dansk Folkeparti glæder sig over.

Jeg vil da gerne vide lidt om, hvad der vil afholde Dansk Folkeparti fra at gå med ind i det her og i den her tænkning: at give yderligere mulighed for, at dansk rytmisk musik ikke alene nationalt, men især internationalt kan være med til at udvikle sig, sådan så den kan skabe større opmærksomhed om den danske kultur i udlandet. Det har vi da fornemmelsen af alle sammen i Folketinget er en mærkesag for Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Måske er der alligevel håb et eller andet sted, når hr. Nødgaard nu føler det som et spark, var det over hoften, når han bliver mødt med sine